

UNITED STATES DISTRICT COURT
NORTHERN DISTRICT OF GEORGIA

Kemal Mehinovic,
Safet Hadzialijagic,
Bicic Muhamed
i Hasan Subasic,
tuzitelji,

protiv

CIVIL ACTION No.1 98-CV.2470
PRVA ZALBA ZA ILEGALNE CINOVE; GENOCID
RATNI ZLOCIN, ZLOCIN PROTIV
COVJECANSTVA; TORTURU; NASILJE;
NEHUMANI I PONIZAVAJUCI TRETMAN;
BEZRAZLOZNO HAPSENJE BEZ SUDJENJA;
NAPAD I BATINANJE; NEZAKONITO HAPSENJE
I NEZAKONITO ZATVARANJE; I
PRETRPLJENOG STRAHA.

Nikola Vuckovic jos poznat kao "Batan",
optuzeni

SUDSKI POSTUPAK ZATRAZEN.

Tuzitelj Kemal Mehinovic, trazeci pomoc suda pokrece tuzbu, a pridruzuju mu se Safet Hadzialijagic, Bicic Muhamed i Hasan Subasic. Tacke optuzbe su slijedece:

1. Ovo je postupak za kompenzaciju i kaznenu odstedu za postupke krsenja ljudskih prava, ukljucujuci konspiraciju; genocid; ratne zlocine; zlocine protiv covjecanstva; torturu; nehuman i ponizavajuci tretman; bezrazložno hapsenje bez sudjenja, napad i batinanje; protivzakonito hapsenje; nezakonito zatvaranje; namjerno izazivanje emocionalne patnje i ostalih krsenja medjunarodnih i domacih zakona. Tuzitelji ulazu ovu tuzbu protiv Nikole Vuckovica, takodjer poznatog kao Nikola Nikolac. Optuzeni Vuckovic je bivsi pripadnik vojske bosanskih Srba, s trenutnim prebivalistem u Atlanti, Georgija, i koji je direktno ucestvovao u sistematskom krsenju

ljudskih prava nad tuziteljima u Bosni i Hercegovini, a pod okriljem vojske bosanskih Srba i politickih autoriteta.

2. Tuzitelji, Muslimanski gradjani Bosne i Hercegovine, traze odstetu za zavjeru, genocid, ratne zlocine, zlocine protiv covjecnstva; torturu; okruan, nehuman i ponizavajuci tretman; bezrazložno zatvaranje bez sudjenja; napad i batinanje; nezakonito hapsenje i nezakonito zatvaranje; namjerno izazivanje emocionalne patnje; i drugog krsenja utvrdjenih medjunarodnih zakona, dogovorenih zakona, zakona SAD-a, zakona drzave Georgije i zakona Bosne i Hercegovine.

3. Tokom 1992, optuzeni u ovoj optuznici, Nikola Vuckovic (takodjer poznat kao Nikola Nikolac), je sluzio kao vojnik Bosanskih Srba tokom oruzanih sukoba u bivsoj Jugoslaviji, i bio je odgovoran za bezrazložno hapsenje, torturu i vrijedjanje Bosanskih Muslimana i Hrvata u opštini Bosanski Samac, Bosna i Hercegovina , i prisilno raseljavanje Muslimanskih i Hrvatskih porodica koje su zivjele u ovom podrucju, sa specificnom namjerom da unisti njihove etnicko-religiozne grupe.

4. U svakom paragrafu ove optuznice optuzuje se za genocid, ratne zlocine, zlocine protiv covjecnstva, torturu, okrutan i ponizavajuci tretman i bezrazložno zatvaranje. Sva ova djela su bila pocinjena, ili potaknuta , ili sa znanjem i slaganjem od strane sluzbene osobe ili osobe koja je djelovala sa sluzbenim ovlastenjem i napravljena su promisljeno i s namjerom. Povrede su ucinjene pod okriljem zakona i sluzbene vlasti, u svrhu sledeceg: dobijanja informacija ili priznanja od zrtve ili trece osobe; kaznjavanje zrtve ili trece osobe za djelo koje su pocinili ili se sumnja da su pocinili, da se zatvori ili zaplasi zrtva ili treca osoba; i/ili samo zbog cinjenice da su tuzitelji “nesrbi”.

PRAVOSUDJE I DJELOKRUG

5. Ovaj sud ima zakonska prava po 28 U.S.C. sekcija 1331 i 1335, i po principima određene nadležnosti. 28 U.S.C. sekcija 1350 omogućava federalnu sudsku nadležnost za “bilo koju civilnu tuzbu od strane stranca, za maltretiranje civila koje je kršenje zakona nacije ili prijetnja za SAD.” Dizanje optužnice od strane tuzitelja se zasniva na osnovi, između ostalih, sledećih zakona, sporazuma, rezolucija i dogovora:

- a) Medjunarodni Zakon
- b) Ugovor Ujedinjenih Nacija, 59.Stat.1031, 3 Bevans 1153 (1945);
- c) Svjetska Deklaracija o Ljudskim Pravima, G.A. Res. 217A(iii), U.N. Doc. A/810 (1948);
- d) Zastita Civila u Vrijeme Oruzanih Sukoba, Aug.12,1949, 6 U.S.T. 3516, 75 U.N.T.S. 287 [Cetvrta Zenevska konvencija];
- e) Clan 3 cetvrte Zenevske Konvencije;
- f) 1977 Protokol Additional Zenevske Konvencije iz 12 avgusta 1949, Relacija za Zastitu Zrtava Medjunarodnih Oruzanih Sukoba (Protokol I); 1977 Protokol Additional Zenevske Konvencije od 12. Avgusta 1949, Relacije za Zastitu Zrtava Nemedjunarodnih Oruzanih Sukoba (Protokol II), vazeceg od 7. Decembra 1978, U.N. Doc. A/32/144. Annex II (1977), prestampanog u 16 I.L.M. 1442 (1977);
- g) Pravila Ujedinjenih Nacija za Tretiranje Zatvorenika, U.N. Doc. A/CONF/611, ANNEX I, ESC Res. 663(c), 24 U.N. ESCOR Supp. (No.1) u 11, U.N. Doc. E/3048 (1957), amandman E.S.C. Res. 2076, 62 U.N. ESCOR Supp. (No.1), u 35, U.N. Doc. E/5988 (1977);

- h) Medjunarodni Sporazum za Civilna i Politicka Prava, G.A. Res. 2220A (xxi), 21 U.N. Doc., GAOR Supp. (No. 16) 52, U.N. Doc. A/6316 (1966);
  - i) Konvencija za Spjecavanje i Kaznjavanje Genocida, 78 U.N.T.S. 277, vazeceg od 12. Januara 1951.
  - j) Deklaracija za Zastitu Svih Osoba od Maltretiranja, Nehumanog i Ponizavajuceg Tretmana ili Kaznjavanja, G.A. res. 3452, 30 U.N. Doc., GAOR Supp. (No. 34) u 91 U.N. Doc. A/10034 (1976);
  - k) Konvencija Protiv Torture i Drugih Okrutnosti, Nehumanog ili Ponizavajuceg Tretiranja ili Kaznjavanja, G.A. res. 39/46, 39 U.N. Doc., GAOR Supp. (no. 51) u 197, U.N. Doc. A/39/51 (1984);
  - l) Naslov 28 U.S.C. sekcija 1350 (1988) [Zakon o Tuzbi za Torturu Stranace];
  - m) Javni Zakon br. 102-256, 106 Stat. 73 (1992) (kodiran u 28 U.S.C. sekcija 1350 nota) [Zakon o Zastiti Zrtve Maltretiranja];
  - n) Nacionalni Zakon SAD-a;
  - o) Zakoni drzave Georgija, ukljucujuci ali ne-ogranicen za O.C.G.A. sekcije 51-1-2, 51-1-13, 51-1-14, 51-2-2 i 51-7-20
  - p) Opsti zakon Georgije za po Pitanju Napada i Batinanja, namjerno izazivanje tjelesnih povreda i ekstremne emocionalne patnje, nezakonito hapsenje i nezakonito zatvaranje; i
  - q) Zakoni drzave Bosne i Hercegovine.
6. SAD Oblasni Sud za Oblast Sjeverne Georgije je u nadleznosti za ovo krivicno terecenje, 28 U.S.C. sekcija 1391.

UCESNICI

Optuzeni

7. Prema podacima, optuzeni Vuckovic je rođen u Srbiji, građanin bivše Jugoslavije, koji se kasnije doselio u Bosanski Samac, Bosna i Hercegovina. Kad je buknuo oružani sukob 1992. u tom području, on je bio pripadnik vojske bosanskih Srba smještenih u opštini Bosanski Samac, pored rijeke Save i što je tad bilo poznato kao sjeverna Bosna i Hercegovina, pored granice sa Hrvatskom.

Od maja do novembra 1992, on je držao u pritvoru, maltretirao i na druge načine zlostavljao tuzitelje, u Sekretarijatu Unutrasnjih Poslova (SUP) policijskoj stanici, skladistu Teritorijalne Odbrane (TO), i zgradi Osnovne Skole u Bosanskom Samcu.

8. Optuzeni Vuckovic je došao u SAD nakon počinjenja ovih djela, i trenutno je nastanjen u području djelovanja Oblasnog Suda SAD-a za Oblast Sjeverna Georgija.

Tuzitelji

9. Tuzitelj Kemal Mehinovic, 42 godina starosti, rođen u opštini Bosanski Samac, i građanin Bosne i Hercegovine. Trenutno je nastanjen u SAD.

10. Tuzitelj Safet Hadzialijagic, 50 godina starosti, rođen u gradu Bosanski Samac, i građanin je Bosne i Hercegovine. Trenutno je nastanjen u Belgiji.

11. Tuzitelj Muhamed Bicic, 42 godine starosti, rođen u Bosanskom Samcu, građanin Bosne i Hercegovine. Trenutno je nastanjen u Njemackoj.

12. Tuzitelj Hasan Subasic, 29 godina starosti, rođen u opštini Bosanski Samac, građanin Bosne i Hercegovine. Trenutno nastanjen u SAD.

IZVJESTAJ CINJENICA

13. Na osnovu podataka pripremljenih od strane Medjunarodnog Suda Za Ratne Zlocine za Podrucje Bivse Jugoslavije u Hagu, prije raspada bivse Jugoslavije u 1991, gotovo 17.000 Bosanskih Hrvata (katolika), i Muslimana od ukupnog stanovnistva od 33.000, je zivjelo u oblasti Bosanskog Samca koji se nalazi pored rijeke Save u sjevernom djelu Republike Bosne i Hercegovine. Do maja 1995, kao rezultat oruzanog sukoba u tom podrucju i kao rezultat “etnickog ciscenja” provedenog od strane vojske bosanskih Srba, manje od 300 Bosanskih Hrvata i Muslimana je preostalo u opstini.
14. Aprila 17. 1992, Srpske vojne snage iz Bosne i Hercegovine i drugih djelova bivse Jugoslavije su preuzele kontrolu Bosanskog Samca.
15. Zbog lokacije grada, koji se nalazio na sjeverno-zapadnom kraju Posavskog koridora, kontrola Bosanskog Samca je bila veoma vazna za srpsku vojnu strategiju ciji je cilj bio napraviti koridor izmedju Srbije i Srpske Krajine u Hrvatskoj i zapadne Bosne i Hercegovine, kontroliran od strane Srba.
16. Nakon preuzimanja vlasti, ucesnici srpske vojske, ukljucujuci optuzenog i druge pripadnike petog Bataljona druge Posavske Brigade, su preuzeli niz akcija koje su postale poznate pod imenom “etnicko ciscenje”, s ciljem da se napravi samo srpska teritorija sa dobro zasticenim granicama koja ce sluziti kao cvrsta geografska veza sa Srbijom i Crnom Gorom. Taj plan je zahtjevao skoro potpuno uklanjanje ne-srpske populacije sa tog podrucja. Ova genocidna strategija ja ukljucivala zatvaranje svih odraslih muskaraca u opstini i nezakonitu deportaciju i prisilni transfer stotine Hrvatskih i Muslimanskih stanovnika—zena, djece i starijih—u druge drzave ili u druge dijelove Bosne i Hercegovine, nekontrolirane od strane srpskih snaga.

OPTUZENI

Nikola Vuckovic, takodjer poznat kao "Batan"

17. Optuzeni Vuckovic je direkto ucestvovao u aktivnostima vezanim za "etnicko ciscenje"—radeći kao strazar u opstinskom sjedistu koje je koristeno od strane srpske vojske i politickih vodja u Bosanskom Samcu, sprovodeći tuzitelje i ostale zatvorenike u TO i SUP da bi bili izloženi fizickom, okrutnom zlostavljanju, nehumanom i ponizavajućem tretmanu, ukljucujuci seksualno zlostavljanje i batinanje; takodjer su terorizirani svi koji su pokusavali posjetiti zatvorenike u logoru; sileći ne-srbe da rade bez nadoknade; uzimali su/ili unistavali kuce Hrvata i Muslimana, kraduci njihovo vlasnistvo i auta, i silom ih premjestali u koncentracione logore ili druge "ne-srpske" zajednice. Tuzitelji, njihovi clanovi porodice, i njihovi susjedi su bili zrtve i/ili svjedoci ovih dogadjaja.

18. Pocetkom ili oko 17. Aprila 1992, optuzeni je pocinio slijedeca djela, u koordinaciji sa srpskom vojskom i politickim licnostima opstine Bosanski Samac.

- a) ucestvovao u hapsenju i zatvaranju bosanskih Hrvata i Muslimana, odraslih muskaraca starijih od 18 godina u opstini Bosanski Samac;
- b) radio kao strazar u srpskim opstinskim zgradama u Bosanskom Samcu;
- c) ulazio je u SUP, TO i OS zatvorske prostorije da maltretira zatvorenike, izlazuci ih svirepom i nehumanom tretmanu, ukljucujuci batinanje i seksualno zlostavljanje i ostala zlostavljanja;
- d) prisiljavao bosanske Hrvate i Muslimane da napuste svoje domove, i – kao i ostali Srbi—preselio se u napustenu kucu;
- e) prisiljavao bosanske Hrvate i Muslimane na prisilni rad; i

- f) unistavao kuce i poslovne prostore Hrvatskog i Muslimanskog stanovništva, krađuci auta, novac i ostale vrijednosti.

Tuzitelji, njihovi članovi porodice i susjedi su bili žrtve i/ili svjedoci ovih djela počinjenih od strane optuženog.

19 Optuženi je bio vojnik Petog Bataljona Druge posavske Brigade vojske bosanskih Srba, pod komandom Sime Zarica. Optuženi je koordinirao svoje akcije protiv tuzitelja i ostalih članova zajednice, kroz regularni kontakt s Stevanom Todorovicem (sefom policije bosanskih Srba) i Simom Zaricom (vojni komandir vojske bosanskih Srba). Todorovic i Zaric su optuženi (između ostalih) od strane Međunarodnog Suda za Ratne Zločine u bivsoj Jugoslaviji u Hagu, za njihovo učesce u teroru u Bosanskom Samcu.

20. U nekoliko navrata, između maja i novembra 1992. optuženi i nekoliko drugih vojnika su ulazili u zatvorske prostorije, osnovane od strane bosanskih Srba, u svrhu da maltretiraju i vrše torturu nad Hrvatima i Muslimanima koji su bili u zatvoru, uključujući tuzitelje, batinajući ih i udarajući različitim pomagalicama (uključujući policijske palice, baseball palice i metalne cjevi) uzrokujući im fizičke povrede i strah od bliske smrti.

TUZITELJI

Tuzitelj Kemal Mehinovic

21. Tuzitelj Kemal Mehinovic je rođen i odrastao u Bosanskom Samcu, Bosna i Hercegovina, u bivsoj Jugoslaviji. Živio je sa svojom ženom i dvoje djece u udobnom domu u Bosanskom Samcu, i bio je suvlasnik dva restorana i jedne pekare. Tokom vremena koje je bio zatvoren od strane bosanskih Srba, sav novac koji je položio na nekoliko računa u Sarajevskoj banci (BBS) i

Jugobanci (Vihkovci) je bio zamrznut od strane bosanskih Srba koji su imali kontrolu nad područjem.

22. Oko 27. maja 1992., dok je tuzitelj Mehinovic spavao popodne, dva policajca (pripadnika policije bosanskih Srba) je doslo u njegovu kucu i zahtjevala da ide s njima u SUP (policijsku stanicu) na ispitivanje. Oba su bila obuceni u policijske uniforme s "4S" znakom snaga bosanskih Srba pod kontrolom Radovana Karadzica. Nisu predocili nikakav nalog za hapsenje, i tukli su tuzitelja Mehinovica policijskim palicama u prisustvu njegove porodice. Odveden je u SUP, gdje je drzan do sredine jula 1992. Tada je premjesten u obližnji TO, gdje je drzan do novembra 1992, kad je premjesten u koncentracioni logor Batkovic (BCC). Njegovo zatvaranje, kao sto je bilo zatvaranje stotina drugih Muslimana i Hrvata iz opstine Bosanski Samac, je bilo ucinjeno bez ikakvih zvaničnih optuzbi ili sudskog procesa.

23. Tokom, približno šest mjeseci njegovog zatocenistva u SUP-u i TO u Bosanskom Samcu, tuzitelj Mehinovic je imao cest kontakt s optuzenim. Tokom prvih nekoliko dana njegovog zatocenistva u SUP-u, tuzitelj Mehinovic je drzan u izolaciji i bio je saslušavan i maltretiran od strane Stevana Todorovica (naimenovanog sefa srpske policije, nakon preuzimanja vlasti u aprilu 1992.) i drugih clanova njegovih policijskih snaga. Nakon toga, optuzeni se pojavljivao u SUP-u svakodnevno, i konstantno maltretirao tuzitelja Mehinovica (prvo u posebnoj prostoriji, a kasnije u prisustvu ostalih zatvorenika). Tuzitelj je poznavao optuzenog prije rata jer je zet optuzenog, Hrvoje Kovacevic, radio u tuziteljevoj pekari nekoliko godina.

24. U periodu od nekoliko sedmica, optuzeni je konstantno maltretirao i tukao tuzitelja Mehinovica u SUP-u. Optuzeni je obicno dolazio u SUP zajedno s drugim vojnicima, koji su odlazili u druge prostorije saslušavati i maltretirati ostale zatvorenike. Optuzeni je cesto napijao s ostalim vojnicima i govorio im da se sami "posluže" zatvorenicima. Tuzitelj Mehinovic je

ponekad bio prisiljen da se okrene licem uglu prostorije dok su se optuzeni i ostali smjenjivali u njegovom maltretiranju. Tokom razlicitih tortura, optuzeni je pravio genocidne komentare kao sto su: “Muslimani se ne trebaju vise radjati, udrite ih u muda” i “Sve cemo vas pobiti” i psovao Muslimane da su “Izmisljena nacija”. Optuzeni je takodjer trazio da tuzitelj odgovori na pitanja na koje tuzitelj nije mogao odgovoriti, kao sto je “Gdje ti je predsjednik” (misleci na tadašnjeg bosanskog Predsjednika Aliju Izatbegovica, s kojim tuzitelj nije imao kontakta), i govoreci “Jebo ti Alija mater”. Prema tuziteljevom misljenju, ova pitanja su postavljana samo da bi dala optuzenom dodatni razlog da tuce i maltretira tuzitelja.

25. Tokom jednog takvog maltretiranja, optuzeni je prisilno rasirio noge tuzitelju i tuko ga po genitalijama s drvenim batom govoreci: “Tebi vise ovo nece trebati.”

26. Optuzeni je tukao tuzitelja drvenim batovima, metalnim cjevima, sakama i teskim cizmama. Tuzitelj je ucestano i konstantno udaran u glavu, cesto je gubio svjest kao rezultat ovakvog batinanja koje je obicno trajalo oko sat vremena.

27. Tuzitelju nije nikad dozvoljen nikakav medecinski tretman za njegove povrede tokom njegovog zatocenistva. Podnjeo je povrede glave i kosti lica, nosa, rebara i prsta ruku koji su bili tesko povredjivani tokom ovih torturoznih batinanja. On kontuinirano pati od glavobolja i bola izazvanog povredama.

28. Pored ponavljanih batinanja opisanih prethodno, tuzitelj je bio izlozen ekstremnom psihickom maltretiranju. U pet ili sest navrata dok je bio zatvoren u SUP-u, optuzeni i Stevan Todorovic bi stavili zajedno 25 do 30 zatvorenika, ukljucujuci tuzitelj Mehinovica, u veliku prostoriju SUP-a sto je nekad sluzila kao kancelarijski prostor. Tokom ovakvih “okupljanja”, Todorovic i optuzeni Vuckovic su promisljeno pucali iz svog oruzja u pravcu pojedinih zatvorenika, u svrhu uzrokovanja straha od neposredne smrti i/ili smrti njihovih prijatelja

zatvorenika. U jednom takvom slucaju, Todorovic je promisljeno naciljao u tuzitelja Mehinovica osobno, a kad je promasio, prokomentirao je “ Pogledaj njega, sretnika, cak ga ni metak nece.”

U isto vrijeme, optuzeni je ciljao i pucao na druge zatvorenike u prostoriji. Iako niko od zatvorenika koji su prisustvovali ovim dogadjajima nije ranjen, svi su bili u strahu od tjelesne povrede i/ili neminovne smrti.

29. Tokom zatocenistva u SUP-u, tuzitelj Mehinovic i ostali zatvorenici su ponekad izvodjeni vani u dvoriste iza zgrade, gdje bi se zenski clanovi porodice sakupljali, iza visoke metalne kapije s malim prozorcicima, pokusavajući vidjeti svoje clanove porodice i donijeti im hranu. Nekoliko puta, tuzitelj je vidjeo kako optuzeni puca prema nenaoruzanim zenama, trazeci da odu. Iako niko nikad nije bio povrijedjen, tuzitelj je bio u uvjerenju da su zene (ukljucujuci njegovu zenu) mogle biti ubijene i/ili ozbiljno povredjene kao rezultat akcija optuzenog.

30. Osim torturoznih batinanja i psihickog zlostavljanja opisanog prethodno, tuzitelj Mehinovic i ostali zatvorenici u SUP-u i TO su bili prisiljeni zivjeti u prljajim, pretrpanim uslovima (u TO tuzitelj Mehinovic je zatvoren zajedno s 300 drugih zatvorenika, u tamnom skladistu priblizne velicine 5 sa 5 metara, s betonskim podom na kojem se spavalo spavanje). Bila im je uskracena pitka voda, davana nejestiva hrana (ukljucujuci svinjetinu koja je zabranjena za jelo Muslimanima iz vjerskih razloga) i dozvoljen im je pristup nuznicima samo jednom dnevno. Takodjer su prisiljavani na oralni sex s ostalim zatvorenicima, samo za zabavu strazarima.

31. Jednog dana, krajem 1992., tuzitelju Mehinovicu su strazari zavezali oci i rekli: “Ne trebamo te vise, ubicemo vas svijuh.” Medjutim, nije bio ubijen, nego premjesten u koncentracioni logor Batkovic (BCC). Koristeci BCC kao bazu, tuzitelj Mehinovica i ostale zatvorenike su vodili na razne lokacije (tvornice, farme i kuce) gdje su morali obavljati prisilni i neplaceni rad za Srbe.

32. Pocetkom 1993., tuzitelj Mehinovic je poslan u Bjeljinsku vojnu bazu, i bio je kasnije sudjen zajedno sa ostalim ne-srbima s kojim je bio zatvoren od strane vojske bosanskih Srba. Iako mu je receno da je optuzen za ubijanje srpske djece, on i ostali na sudjenju nisu bili informirani o nikakvim zasnovanim optuzbama. Optuzbe su bile nezasnovane, odbrana je bila naimenova od strane bosanskih Srba, tuzitelju nije bilo dozvoljeno razgovarati sa odbranom i nije mu dana fer mogucnost da se odbrani. Vojni sud je zatim dosudio da je kriv za sve optuzbe i osudjen je na smrt.

33. Sredinom 1993., prije dogovorene razmjene zatvorenika, tuzitelj Mehinovic je premjesten (zajedno s drugima koje Srbi nisu htjeli pustiti) u jos dva zatvora locirana u bivsim srednjim skolama—prvo u Vlasenici, a kasnije u Han Pjesak, oba u istocnoj Bosni. Opet je tuzitelj Mehinovic bio puskom prisiljen raditi za Srbe—poljoprivredne radove, utovarajuci snabdjevajuće kamione i gradeci bunkere. Nakon Han Pjeska, tuzitelj Mehinovic je odveden u Janju, u sjevernoistocnu Bosnu, na uscu Drine u Savu, blizu granice sa Srbijom.

34. Tuzitelj Mehinovic je pusten iz Srpskog vojnog zatvora u jednoj razmjeni civila, krajem 1994., blizu Sarajeva. Nije znao zasto je premjesten, bio je u Janji a zatim premjesten u koncentracioni logor Batkovic, stavljen na autobus i odveden u zatvor na Pale kod Sarajeva. Brojni starci i djeca su vec bili na Palama u logoru kad je on stigao. Oдавde, on i drugi su bili pusteni tako sto su odvodjeni u sjediste UNPROFOR-a u UN transportnom vozilu, dovezeni na most u Sarajevu i pustani da idu. Nakon puno vremena, konacno se sastao sa svojom porodicom koja je bila u zatvoru za zene, djecu i starce.

35. Tuzitelj je napustio Bosnu u julu 1995, i otisao u SAD. Sada je permanentni stanovnik SAD-a.

36. Kao rezultat tretmana pretrpljenog tokom njegovog zatocenistva u SUP-u i TO, tuzitelj Mehinovic je zadobio povrede a i sada pati od ekstremnih mentalnih i emocionalnih posljedica.

37. Pocetkom 1998., tuzitelja je nazvao prijatelj koji ga je obavjestio da optuzeni sada zivi u podrucju Atlante. Nakon ovog saznanja, tuzitelj Mehinovic pocinje patiti od intenzivnih nocnih mora povezanih sa zatvorom, saslusavanjem, batinanjem i drugim zlostavljanjima dozivljenih od ruku optuzenog.

38. Prema informacijama i vjerovanju, genocid, ratni zlocini i zlocini protiv covjecanstva, tortura, svirepi i ponizavajući tretman, nezakonito zatvaranje, napad i batinanje, nezakonito hapsenje i zatvaranje ucinjeno nad tuziteljem Mehinovicem su odgovornost optuzenog po naredbama Stevana Todorovica i Sime Zarica.

Tuzitelj Safet Hadzialijagic

39. Tuzitelj Safet Hadzialijagic, 50 godina starosti, rođen u Bosanskom Samcu, gradjanin Bosne i Hercegovine. Trenutno zivi u Belgiji.

40. Oko 20. Aprila 1992., tuzitelj Hadzialijagic je uhapsen u svom stanu i zatvoren bez naloga od strane srpske policije u Bosanskom Samcu, obucenih u maskirne uniforme. Nakon hapsenja, naoruzani policajci su ga prisilno odveli iz njegovog stana, i policijskim autom odveli u Vodovod (brana) objekat za javni rad, gdje je radio. Kasnije je vracen kuci u pratnji policije, ali mu je receno da ne smije izaci iz stana bez dozvole.

41. Nakon sto je cuo od komsije Srbina da mora otici u stanicu policije da se registruje i dobije dozvolu za izlazak u javnost, tuzitelj Hadzialijagic dobrovoljno odlazi u policijsku stanicu (SUP) da to obavi, ali je odmah stavljen u celiju u SUP-u od strane novonaimenovanog komandira policije bosanskih Srba, Stevana Todorovica.

42. U sledecih nekoliko sati njeogvog zatocenistva u SUP-u, tuzitelj Hadzialijagic je bio maltretiran i batinan—od strane Todorovica i drugih. Tokom te noci, oko ponoci, Hadzialijagic je premjesten iz SUP-a u TO preko puta, i zadrzan je u TO oko 15 dana, nakon cega je premjesten u druge zatvore, ukljucujuci Brcko i Bjeljinu.
43. Krajem maja ili pocetkom juna 1992., tuzitelj Hadzialijagic je premjesten nazad u zatvore bosanskih Srba u Bosanskom Samcu, prvo u gimnasticku dvoranu srednje skole a zatim u gimnasticku dvoranu osnovne skole.
44. U Osnovnoj Skoli, vojnici vojske bosanskih Srba, ucesnici u ratu sada velikih razmjera u podrucju, cesto su dolaziliu zatvor nocu, pijani i puni bijesa protiv ne-srbskih zatvorenika u zatvoru. Tuzitelj Hadzialijagic je prvo vidio optuzenog u Osnovnoj Skoli kroz prozor; optuzeni je dosao u skolu motorom, i vidjen je da radi razne poslove u zatvoru (kao ucvrscivanje vrata). Tokom optuzenovog dnevnog rada u zatvoru, on je mogao vidjeti ko je zatvoren, i kasnije se vratiti nocu i batinati ih.
45. Tuzitelj Hadzialijagic je poznavao optuzenog (preko njegove sestre i njenog muza), prije rata, i optuzeni je izabrao njega za posebno tezak tretman tokom jedne od njegovih nocnih posjeta skoli. U ovom slucaju koji se odigrao krajem maja ili pocetkom juna 1992., Vuckovic je prisilio tuzitelja Hadzialijagica da se spusti sa sve cetiri na pod, zajasio ga kao konja, udarajuci tuzitelja u glavu pistoljem i drskom noza i deruci se na njega. Optuzeni je kasnije uzeo noz i posjekao celo tuzitelja Hadzialijagica, zigosuci tuzitelja i jasuci ga kao konja po dvorani pred ostalim zatvorenicima. Nastavio ga je tuci u glavu, psujuci ga i praveci proste komentare na racun tuziteljeve majke.

46. Kad je tuzitelj upitao optuzenog Vuckovica i prisutnog strazara, koliko dugo namjerava da ga maltretira, optuzeni je umjesto dogovora gurnuo njegovu glavu u posudu koja je sluzila kao nuznik zatvorenicima.
47. Kad je optuzeni pustio tuzitelja, ostali zatvorenici su mu pokusavali pomoci, stavljajuci mu obloge na celo koje je obilno krvarilo. Kratko nakon toga, optuzeni je završio torturu tuzitelja skacuci na njega, udarajuci ga i trljajuci djonom cizama zatorenikovu posjekotinu na celu, prije nego sto je napustio zgradu.
48. Tokom ovog mucenja, optuzeni Vuckovic je izjavio da su Muslimani neprijatelji Srba i da ce biti eliminirani. Takodjer je tvrdio da Muslimani nisu ljudska bica i da su izmisljena nacija.
49. Nakon dogadjaja opisanih prethodno, tuzitelj nije vidio optuzenog ponovo. Krajem oktobra ili pocetkom novembra 1992, tuzitelj Hadzialijagic je premjesten nazad u TO skladiste iz osnovne skole, zadrzan tamo oko petnaest, dvadeset dana, a zatim poslan u koncentracioni logor Batkovic. U Batkovicu, registrirao ga je Medjunarodni Crveni Kriz (ICRC), i zatim je poslan u Vlasenicu gdje je zadrzan oko dva mjeseca prije nego sto je vracen ponovo u Batkovic.
50. Tuzitelj Hadzialijagic je kasnije pusten iz Batkovica u razmjeni civila i smjesten u Gasnice u Hrvatskoj gdje je pronasao svog brata. Nakon trazenja koje je trajalo narednu godinu i pol, saznao je prebivaliste svoje supruge i djece, kasnije se sastao s njima i ostvario izbjeglicki status u Belgiji.
51. Kao rezultat maltretiranja podnesenog tokom njegovog zatocenistva, tuzitelj Hadzialijagic je podnosio i podnosi fizicke i psihicke povrede kao i emocionalnu patnju.
52. Tokom pocetka 1998, nakon tuzitelj Mehinovic saznaje da je prebivaliste optuzenog u Atlanti, Mehinovic pocinje pokusavati kontaktirati tuzitelja Hadzialijagica preko rodjaka da ga informira o svojoj namjeri da podigne optuznicu protiv optuzenog Vuckovica. Nakon pazljivog

razmatranja stvari i nakon primitka slika optuzenog u Georgiji, koje mu je poslao tuzitelj Mehinovic, tuzitelj Hadzialijagic je odlucio da se pridruzi podizanju optuznice.

53. Zasnivano na informacijama i vjerovanju, postupci opisani ovdje sadrze konspiraciju; genocid; ratni zlocin i zlocin protiv covjecanstva; mucenje; okrutan, nehuman i ponizavajuci tretman; samovoljno hapsenje; napad i tucu; nezakonito hapsenje; nezakonito zatvaranje, i namjerno nametanje emocionalne patnje nad tuziteljem Hadzialijagicem, su odgovornost i krivnja optuzenog, po naredbama Stevana Todorovica i Sime Zarica.

Tuzitelj Muhamed Bicic

54. Tuzitelj Muhamed Bicic je rođen 8. januara 1956. u Bosanskom Samcu, Bosna i Hercegovina, bivsa Jugoslavija. Radio je u ugostiteljstvu u Bosanskom Samcu prije nego što su Bosanski Srbi preuzeli grad u aprilu 1992.

55. Aprila 18, ili oko tog datuma 1992, u njegovoj kuci, tuzitelja Bicica je uhapsio maskirani covjek s mitraljezom, tukao ga i odveo, zajedno s njegovim bratom, u SUP, policijsku stanicu, i zatim u TO skladiste. Kasnije je bio odveden u Brcko (gdje je drzan oko sedam, osam dana) zatim u Bjeljino, gdje je drzan jos oko deset dana do oko 13. maja 1992. Tada je tuzitelj Bicic vracen u Bosanski Samac, gdje je drzan oko dva dana u srednjeskolskoj gimnastickoj sali, a zatim premjesten u gimnasticku dvoranu Bosanskosamacke osnovne skole gdje je bio zatvoren jos oko 5 mjeseci.

56. Dok je tuzitelj Bicic bio zatvoren u Bosanskosamackoj osnovnoj skoli, optuzeni Nikola Vuckovic (kojeg je tuzitelj Bicic poznavao prije rata), je cesto dolazio u zgradu tukao i maltretirao zatvorenike, ukljucujuci i tuzitelja Bicica.

57. Optuzeni je tukao tuzitelja Bicica i ostale zatvorenike sa razlicitim pomagalicima, ukljucujuci metalne cijevi, kundak puske, drvenom toljagom, gredom, nogama stolice, svojim cizmama i sakama.
58. Tokom ovih tuca, optuzeni je trazio da tuzitelj Bicic kaze gdje cuva novac, gdje mu je porodica, i gdje je ostavio svoje auto.
59. U skladu s informacijama i vjerovanju, optuzeni se preselio u tuzitelj Bicicevu kucu u Bosanskom Samcu nakon sto je tuzitelj zatvoren, ali prije njegovog premjestanja u zatvorsku ustanovu uspostavljenu u gimnastickoj dvorani Bosanskosamakke osnovne skole.
60. U oktobru ili novembru 1992, tuzitelj Bicic je vracen u TO skladiste gdje je bio zatvoren jos oko dvadeset dana, nakon cega je bio pusten kao dio razmjene.
61. Kasnije nakon pustanja iz zatvorenistva u Bosanskom Samcu, tuzitelj Bicic je poslan u Hrvatsku gdje je bio u mogucnosti dobiti izbjeglicki status u Belgiji.
62. Tuzitelj Bicic je pretrpio ponavljane povrede glave, ledja i ruku tokom tih toruroznih udaranja da i sada pati od glavobolja i bola u ledjima kao rezultat tih povreda.
63. Kao rezultat tretmana koji je dobio od ruku optuzenog, tuzitelj Bicic je trpio i nastavlja da trpi ekstremne mentalno mucenje i emocionalnu patnju.
64. Nakon sto je tuzitelj Mehinovic podigao optuznicu u avgustu 1998, tuzitelj Bicic je saznao prebivaliste optuzenog i odlucio se pridruziti optuznici protiv njega.
65. Zasnovano na cinjenicama i vjerovanju, postupci opisani ovdje koji sadrze konspiraciju, genocid, ratni zlocin i zlocin protiv covjecanstva, torturu, okrutnost, nehuman i ponizavajući tretman, samovoljno zatvaranje, saslusavanje, napad i tucu, nezakonito hapsenje, nezakonito zatvaranje i namjerno nanosenje emocionalne patnje nad tuziteljem Bicicem, su odgovornost optuzenog, po naredbama Stevana Todorovica i Sime Zarica.

Tuzilac Hasan Subasic

66. Tuzilac Hasan Subasic je rođen u Odzaku, Bosna i Hercegovina, 4. novembra 1969, i preselio se u Bosanski Samac, Bosna i Hercegovina, kad je bio tri godine starosti. Prije početka neprijateljstva u Bosni, u aprilu 1992, zaradjivao je za život kao varilac, i živio je sa svojom suprugom i novorodjenom kcerkom u Bosanskom Samcu.

67. Aprila 24. (ili oko tog datuma) 1992, osam članova novoustanovljene policije bosanskih Srba silom dolazi u Subasicovu kuću izjavljujući da ga trebaju u stanici policije u Bosanskom Samcu na ispitivanju. Odveli su ga u SUP gdje je bio saslušan oko tri sata, a zatim premješten preko puta ulice, u TO skladiste. Nakon dva-tri dana u TO, premješten je u Brcko u vojnu kasarnu sa ostalim Muslimanima i Hrvatima iz Samca i okolnih sela. Oko 1. maja 1992. premješten je u Bjeljino u drugu vojnu kasarnu koja je bila korištena kao zatvorska ustanova. Sredinom maja, premješten je ponovo u svoj grad, prvo u zatvor smješten u bosanskosamackoj srednjoj skoli (gdje je zadržan samo preko noći), a zatim u osnovnu skolu (OS). Držan je u osnovnoj skoli oko dva mjeseca (do avgusta 1992), a zatim je premješten natrag u TO. U novemru 1992, tuzilac Subasic je premješten ponovo izvan Bosanskog Samca, ovaj put u koncentracioni logor Batkovic, gdje je prisiljen obavljati prisilan rad.

68. Dok je tuzitelj Subasic bio zatvoren u osnovnoj skoli u Bosanskom Samcu, vojnici i policajci bosanskih Srba su brutalno tukli i maltretirali njega i ostale zatvorenike. Tokom ovih tortura tuzitelj Subasic je bio udaran u rebra i četiri zuba su mu bila izbijena. Optuženi Vuckovic je bio prisutan tokom ovih tortura najmanje pet puta u osnovnoj skoli, uvijek u pratnji drugih vojnika ili policije. Svaki put se činilo da su pili prije nego što su došli u OS.

69. U najmanje dva slucaja, optuzeni Vuckovic je istukao tuzitelja Subasica, u ostalim slucajevima tuzilac Subasic je vidio optuzenog kako tuce i maltretira ostale zatvorenike, ukljucujuci Safeta Hadzialijagica i Muhameda Bicica.
70. Optuzeni je tukao tuzitelja Subasica udarajuci ga cizmama i sakama, obicno je sve trajalo oko 10 minuta. Optuzeni je takodjer radio ponizavajuce torture drugih zatvorenika, ukljucujuci "ruski rulet" i "konja".
71. Oko juna 9. 1994. tuzitelj Subasic je pusten iz zatocenistva u razmjeni iz Saturovica kod Brckog. Do vremena kad se ponovo sastao sa svojom porodicom, ukupno je bio 27 mjeseci zatocen. Od juna 1994. do septembra 1994., tuzitelj Subasic je zivio u Hrvatskoj sa porodicom svoje supruge. Tuzilac Subasic je stigao u Sjedinjene Americke Drzave oko 29. septembra 1995. iz Zagreba, Hrvatska, i sada je stalni stanovnik SAD-a.
72. Kao rezultat tretmana zadobijenog tokom svog zatocenistva i udaraca dobijenih od strane optuzenog i drugih, tuzilac Subasic je prezivio i prezivljava ekstremno mentalno mucenje i emocionalne patnje.
73. Zasnovano na cinjenicama i vjerovanju, postupci opisani ovdje sadrze konspiraciju, genocid, ratne zlocine i zlocine protiv covjecanstva, torturu, okrutan, nehuman i ponizavajući postupak, samovoljno zatvaranje, napad i tucu, nezakonito hapsenje, nezakonito zatvaranje i namjerno izazivanje emocionalnog mucenja tuzitelja Subasica, su odgovornost optuzenog, po naredbama Stevana Todorovica i Sime Zarica.

Opste Cinjenice

74. Osim ako nije drugacije navedeno dalje, sve akcije i propusti po izjavi tuzitelja su se odigrali izmedju aprila i novembra 1992. u opstini Bosanski Samac. Bosanski Samac se nalazi u

tadasnjoj Republici Bosna i Hercegovina na teritoriji bivse Jugoslavije. Nakon i po Daytonskom Mirovnom Sporazumu, ovo područje postaje dio novoosnovane države Bosne i Hercegovine koja se sastoji iz dva entiteta: Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske. Bosanski Samac spada pod granice Republike Srpske.

75. U vrijeme povezano za ovu tužbu, stanje oružanog sukoba i djelomične okupacije je postojalo u bivsoj Republici Bosni i Hercegovini. Tužitelji su bili cijelo to vrijeme zaštićeni --i optuženi je bilo obavezan da ih poštuje—različitim sporazumima, uključujući Ženevsku Konvenciju iz 1949. i Dodatnih Protokola iz 1977., kao i ustanovljenih međunarodnih zakona.

76. U vrijeme vezano za ovu optužnicu, optuženi se ponasao ili kao vojnik samoproklamovane srpske republike unutar Bosne i Hercegovine poznatu kao "Republika Srpska" ili, u kolaboraciji s vladom prepoznate nacije bivse Jugoslavije i njene dominantne konstitutivne republike, Srbije. Njegove akcije koje su kršile lokalne, državne i međunarodne zakone, su njegova odgovornost kao pojedinca, međutim, koje prevazilaze obim njegovog autoriteta kao vojnika u armiji bosanskih Srba ili kao zastitnika bosansko-srpskih opštinskih autoriteta.

77. Postupci opisani ovdje su bili počinjeni, ili poticani, ili dopušteni i s pristankom, ili u konspiraciji sa zvaničnom osobom ili osobom koja je nastupala kao zvanični autoritet, i bile su izazvane namjerno i promišljeno. Povrede su napravljene pod zastavom zakona i po zvaničnom autoritetu, za jednu ili više slijedećih namjera: saznati informacije ili priznanje od žrtve ili treće osobe da bi se žrtva mogla kazniti za postupak koji je žrtva ili treća osoba počinila ili se sumnja da je počinila, da se zatvori ili prisili žrtva ili treća osoba, i/ili samo zbog statusa tužitelja kao "nesrba".

78. Postupci i povrede tužitelja, opisane ovdje, su bile dio širokog, sistematičnog velikog napada, zamisljenog, naredjenog, provedenog i diktiranog od strane optuženog, protiv Bosanskih

Hrvata i Muslimana, stanovnika opštine Bosanski Samac tokom oružanog sukoba, sadržeci istu nit i praksu sistematskog narušavanja ljudskih prava praktciranu od vojnih i politickih autoriteta u opštini.

79. Kao direktni i neposredni rezultat nezakonitog postupka optuzenog, tuzitelji su pretrpjeli i trpe fizicke povrede, bolove i patnje, ekstremno i jako mentalno mucenje i emocionalnu patnju; tuzitelji su napravili i pravit ce medicinske troskove; i tuzitelji su pretrpjeli i pretrpjet ce gubitak svojih sredstava. Tuzitelji zbog toga zahtjevaju opste i kompenzirajuće odstete u iznosima koji ce biti odredjeni na sudjenju.

80. Postupak optuzenog, kao sto je opisano ovdje, je bio zloban, neposten i/ili zlocinacki, i ucinjen voljno i svjesno unatoc tuziteljevih prava i opasnih posljedica akcija optuzenog. Zbog toga, tuzitelji su u mogucnosti da traže odstetu..

81. Ovaj postupak nije mogao ranije biti pokrenut u SAD-u jer prebivaliste optuzenog nije bilo potvrđeno (do sredine1998). Bilo koja namjera za pokretanje sudskog postupka protiv optuzenog u Bosni i Hercegovini prije odlaska optuzenog iz zemlje je moglo biti uzaludno.

PRVI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(konspiracija)

82 Tuzitelji Kemal Mehinovic, Safet Hadzialijagic, Muhamed Bicic i Hasan Subasic ponovno izjvljuju i ujedinjju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao sto se dalje ovdje navodi.

83. Postupci opisani ovdje su uradjeni uz pomoc konspiracije medju Srpskom vojskom i politickih figura u Bosanskom Samcu, koji su koordinirali akcijama koje su postale poznate kao

etničko čišćenje i koje su uključivale zajedničku namjeru da se uništi, u cjelini ili djelomično, nacionalna, etnička, rasna i/ili religiozna grupa kao takva.

84. Postupci opisani ovdje sadrže kršenje ljudskih prava tužitelja, kršenje međunarodnih utvrđenih zakona, 28 U.S.C. sekcija 1350, zajedničkog zakona SAD-a, zakone države Bosne i Hercegovine, i internacionalnih sporazuma, dogovora, konvencija i rezolucija opisanih u ovdje u paragrafu 5.

85. Kao rezultat konspiracije opisane u ovom dokumentu, tužitelji su bili oštećeni u iznosu koji će biti određen u sudskom postupku.

86. Postupci optuženog su bili promišljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kažnjeni sa presudom za kaznenu odštetu u iznosu koji će biti određen u sudskom procesu.

DRUGI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(genocid)

87. Tužitelji Kemal Mehinović, Safet Hadžialijagić, Muhamed Bicić i Hasan Subasić ponovno izjvljuju i ujedinjuju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao što se dalje ovdje navodi.

88. Postupci opisani ovdje su bili počinjeni s namjerom da unište, u cjelini ili djelomično, jednu nacionalnu, etničku, rasnu i/ili religioznu grupu kao takvu.

89. Postupci opisani ovdje sadrže genocid i kršenje međunarodnog utvrđenih zakona, 28 U.S.C. sekcija 1350, zajedničkih zakona SAD-a, zakona u državi Bosni i Hercegovini i internacionalnih sporazuma, dogovora, konvencija i rezolucija opisanih u ovdje u paragrafu 5.

90. Kao rezultat genocidnih postupaka opisanih ovdje, tuzitelji su osteceni u iznosu koji ce biti određen u sudskom postupku.

91. Postupci optuzenog su bili promisljeni, svojevolljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kaznjeni sa presudom za kaznenu odsetu u iznosu koji ce biti određen u sudskom procesu.

TRECI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(ratni zlocin i zlocini protiv covjecanstva)

92. Tuzitelji Kemal Mehinovic, Safet Hadzialijagic, Muhamed Bicic i Hasan Subasic ponovno izjvljuju i ujedinjuju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao sto se dalje ovdje navodi.

93. Postupci opisani ovdje su ucinili tuzitelje veoma uplasenim za svoje zivote i uzrokovali su im velike tegobe i ozbiljne povrede tijela i narusavanje zdravlja.

94. Postupci opisani ovdje su bili voljno ucinjani, sadrzavali su nasilje nad zivotom i osobom, okrutni tretman, maltretiranje i "zlocin nad ljudskim dostojanstvom" protiv tuzitelja, clanova civilnog stanovnistva Bosanskog Samca tokom oruzanog sukoba.

95. Postupci opisani ovdje sadrze genocid i krsenju medjunarodnog utvrdjenih zakona, 28 U.S.C. sekcija 1350, zajednickih zakona SAD-a, zakona u drzavi Bosni i Hercegovini i internacionalnih sporazuma, dogovora, konvencija i rezolucija opisanih u ovdje u paragrafu 5 a posebno

- a) izreceni postupci krse Comon Article 3 Zenevske Konvencije
- b) izreceni postupci krse Additional Protokol II Zenevske Konvencije i/ili

c) izreceni postupci krse Cetvrtu Zenevsku Konvenciju i Additional Protokol I Zenevske Konvencije

Utvrđeni međunarodni zakon zabranjuje nehumane akcije tako ozbiljne prirode kao voljno ubijanje, porobljavanje, deportiranje i druge nehumane postupke pocinjene kao dio sirokog sistematskog napada protiv bilo kojeg civilnog stanovništva ili kaznjavanje na bazi politickih, rasnih ili religijskim uvjerenja. Vodje, organizatori, podstrekaci i saucesnici koji ucestvuju u formulaciji takvih postupaka su odgovorni za sve postupke bilo koja osoba pocini u izvršenju takvog plana.

96. Kao rezultat ratnog zlocina i/ili zlocina protiv covjecanstva opisanog prethodno, tuzitelji su osteceni u iznosu koji ce biti odredjen sudskim postupkom.

97. Postupci optuzenog su bili promisljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kaznjeni sa presudom za kaznenu odstetu u iznosu koji ce biti odredjen u sudskom procesu.

CETVRTI ZAHTJRV ZA PRAVNO RJESENJE

(tortura)

98. Tuzitelji Kemal Mehinovic, Safet Hadzialijagic, Muhamed Bicic i Hasan Subasic ponovno izjavljaju i ujedinjuju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao sto se dalje ovdje navodi.

99. Postupci opisani ovdje su doveli tuzitelje u veliki strah za njihove zivote i prouzrokovali su im prezivljavanje teskih fizickih i mentalnih patnji i ispastanje.

100. Postupci opisani ovdje su ucinjani promisljeno i namjerno u svrhu koja ukljucuje, izmedju ostalog, dobijanje informacije ili priznanja, kaznjavanje zrtve ili zatvaranje zrtve ili trece osobe.

101. Postupci opisani ovdje sadrže torturu koja krši utvrđeni međunarodni zakon, 28 U.S.C. sekciju 1350, opšte zakone SAD-a, statute i opšte zakone države Georgije, zakone Bosne i Hercegovine, te međunarodne sporazume, konvencije i rezolucije opisane ovdje u paragrafu 5.

102. Kao rezultat torture opisane prethodno, tužitelji su oštećeni u iznosu koji će biti određen sudskim postupkom.

103. Postupci optuženog su bili promišljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kažnjeni sa presudom za kaznenu odštetu u iznosu koji će biti određen u sudskom procesu.

PETI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(okrutan, nehuman i ponizavajući tretman)

104. Tužitelji Kemal Mehinović, Safet Hadžialijagić, Muhamed Bicić i Hasan Subasić ponovno izjavljuju i ujedinjuju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao što se dalje ovdje navodi.

105. Postupci opisani ovdje su imali intenciju i efekt užasnog ponizavanja tužitelja, silenci ih da se ponasaju protivno njihove volje i svijesti, uzrokujući strah i mučenje, slamajući fizički i moralni otpor, i/ili tjerajući ih silom da napuste svoje kuće i zemlju i pobjegnu u izbjegništvo što krši utvrđene međunarodne zakone, 28 U.S.C. sekcija 1350, opšti zakon SAD-a, statute i zakone Georgije, zakone Bosne i Hercegovine, i međunarodne sporazume, dogovore, konvencije i rezolucije opisane u paragrafu 5.

106. Kao rezultat namjernih postupaka optuženog, tužitelji su bili izloženi velikom strahu za svoje živote, prisiljeni da preživljavaju teške fizičke i psihicko maltretiranje i patnju, i prisiljeni napustiti svoje kuće i državu i otići u izbjegništvo. Kao rezultat okrutnog, nehumanog i

ponizavajućeg tretmana opisanog prethodno, tužitelji su bili oštećeni u iznosu koji će biti određen sudskim postupkom.

107. Postupci optuženog su bili promišljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kažnjeni sa presudom za kaznenu odštetu u iznosu koji će biti određen u sudskom procesu.

SESTI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(nezakonito hapsenje)

108. Tužitelji Kemal Mehinović, Safet Hadžialijagić, Muhamed Bicic i Hasan Subasić ponovno izjvljuju i ujedinjuju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao što se dalje ovdje navodi.

109. Učesce optuženog u nezakonitom hapsenju tužitelja je bilo ilegalno i bespravno. Optuženi i ostali koji su djelovali s njim su zatvorili tužitelje bez naloga, mogućeg razloga, opravdane sumnje ili optužnice i bez sudjenja.

110. Postupci optuženog sadrže nezakonito hapsenje koje krši utvrđene međunarodne zakone, 28 U.S.C. sekcija 1350, opšti zakon SAD-a, statute i opšte zakone Georgije, zakone Bosne i Hercegovine, i međunarodne sporazume, dogovore, konvencije i rezolucije opisane u paragrafu 5.

111. Kao rezultat postupaka optuženog, tužitelji su bili u velikom strahu za svoje živote, lišeni slobode, odvojeni od svojih porodica i prisiljeni osjetiti bolnu muku i uvredu. Dodatno, tužitelji su podnijeli veliko psihicko mučenje kao rezultat postupaka optuženog. Kao rezultat njihovog nezakonitog hapsenja, svaki tužitelj je bio oštećen u iznosu koji će biti određen sudskim postupkom.

112. Postupci optuzenog su bili promisljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kaznjeni sa presudom za kaznenu odstedu u iznosu koji ce biti odredjen u sudskom procesu.

SEDMI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(napad i tuca/nasilno povredjivanje ili namjera da se povrijedi)

113. Tuzitelji Kemal Mehinovic, Safet Hadzialijagic, Muhamed Bicic i Hasan Subasic ponovno izjavljuju i ujedinjaju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao sto se dalje ovdje navodi.

114. Ucesce optuzenog u torturi tuzitelja sadrzi napad i tucu (nasilnu povredjivanje ili namjeru za nasilno povredjivanje) tuzivo po zakonima drzave Georgije, zakonima SAD i zakonima Bosne i Hercegovine.

115. Kao rezultat postupaka optuzenog, tuzitelji su bili izlozeni velikom strahu za svoje zivote i pretrpjeli bolne i jake fizicke i psihicke uvrede i mucenje. Kao rezultat napada i tuce (nasilno povredjivanje ili namjera za nasilno povredjivanje) opisane prethodno, svaki tuzitelj je bio ostecen u iznosu koji ce biti odredjen u sudskom procesu.

116. Postupci optuzenog su bili promisljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kaznjeni sa presudom za kaznenu odstedu u iznosu koji ce biti odredjen u sudskom procesu.

OSMI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(nezakonito hapsenje i nezakonit pritvor)

117. Tuzitelji Kemal Mehinovic, Safet Hadzialijagic, Muhamed Bicic i Hasan Subasic ponovno izvrljuju i ujedinjaju kroz izjave dalje u paragrafima 1 do 81 kao sto je u potpunosti iznjeto dalje.

118. Nepravedni pritvor, zatvaranje i hapsenje tuzitelja od strane optuzenog, protiv njihove volje i bez zakonskih osnova i razumnog razloga, sadrzi nezakonito hapsenje i nezakonsko zatvaranje, tuzivo po zakonima drzave Georgije, zakonima SAD, i zakonima Bosne i Hercegovine.

119. Kao rezultat postupaka optuzenog, tuzitelji su bili u izlozeni velikom strahu za svoje zivote, liseni slobode, odvojeni od svojih porodica i prisiljeni osjetiti jake fizicke i psihicke bolove i patnju. Dodatno, tuzitelji su podnjeli veliko mentalno mucenje kao rezultat postupaka optuzenog. Kao rezultat njihovog nezakonitog hapsenja opisanog prethodno, svaki optuzeni je ostecen u iznosu koji ce biti odredjen sudjenjem.

120. Postupci optuzenog su bili promisljeni, svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kaznjeni sa presudom za kaznenu odstetu u iznosu koji ce biti odredjen u sudskom procesu.

DEVETI ZAHTJEV ZA PRAVNO RJESENJE

(Namjerno izazivanje emocionalnog bola)

121. Tuzitelji Kemal Mehinovic, Safet Hadzialijagic, Muhamed Bicic i Hasan Subasic ponovno izvrljuju i ujedinjaju navode dane u izjavama iznesenim u paragrafima 1 do 81, kao sto se dalje ovdje navodi.

122. Tortura, nezakonito zatvaranje i ostali postupci surovog, nehumanog, ponizavajuceg tretmana tuzitelja od strane optuzenog, sadrzi zlocinacko ponasanje koje krski sve norme i standarde ljudskosti i bez ikakve opravdanosti.

123. Zlocinacko ponasanje optuzenog je bilo namjerno i zlobno, i u svrhu da izazove ponizenje, psihicko mucenje i ekstremni fizicki i psihicki bol tuzitelja.
124. Okrutno ponasanje optuzenog sadrzi namjerno nametanje emocionalnog bola i kaznjivo je po zakonima drzave Georgije, zakonima SAD, i zakonima Bosne i Hercegovine.
125. Kao rezultat postupaka optuzenog, tuzitelji su bili u izlozeni velikom strahu za svoje zivote, liseni slobode, odvojeni od svojih porodica i prisiljeni osjetiti jake fizicku i psihicku muku i uvredu, i/ili su bili prisiljeni napustiti svoje domove i drzavu i otici u izbjeglistvo . Dodatno, tuzitelji su podnjeli veliki mentalno mucenje kao rezultat postupaka optuzenog. Kao rezultat namjernog nanosenja psihickog bola opisanog prethodno, svaki optuzeni je ostecen u iznosu koji ce biti odredjen sudjenjem.
126. Postupci optuzenog su bili promisljeni,svojevoljni, namjerni, nemilosrdni, zlobni i ugnjetacki, i trebali bi biti kaznjeni sa presudom za kaznenu odstetu u iznosu koji ce biti odredjen u sudskom procesu.

MOLBA ZA PRAVNO RJESENJE

Zbog svega, svaki tuzitelj moli presudu protiv optuzenog za slijedece:

- a) naknadu stete suglasno s dokazima
- b) kaznjive i primjerne odstete u saglasnosti s dokazima
- c) opravdane naknade advokata i sudske troskove, u suglasnosti s dokazima,
- d) nalog za presudu neophodnu da se izbjegne isplata ili prenos imovine i
- e) bilo kaku drugu presudu koju sud ocjeni pravednom i potrebnom.

Sudski postupak se trazi na sve sporove.